

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 15 marca 2017 r.

LEX-I.4131.53.2017.MPZ

**Rada Gminy
Mińsk Mazowiecki
ul. Chełmońskiego 14
05-300 Mińsk Mazowiecki**

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIX/215/17 Rady Gminy Mińsk Mazowiecki z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie ustalenia diet przysługujących radnym Rady Gminy Mińsk Mazowiecki oraz sołtysom sołectw w Gminie Mińsk Mazowiecki.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 9 lutego 2017 r. Rada Gminy Mińsk Mazowiecki podjęła uchwałę w sprawie ustalenia diet przysługujących radnym Rady Gminy Mińsk Mazowiecki oraz sołtysom sołectw w Gminie Mińsk Mazowiecki.

Podstawę prawną uchwały stanowi art. 25 ust. 4, 6, 7, 8 i art. 37b ustawy o samorządzie gminnym oraz § 3 pkt 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu gminy (Dz. U. Nr 61, poz. 710). Zgodnie z art. 25 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, na zasadach ustalonych przez radę gminy, radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych. Według ust. 6 tegoż przepisu wysokość diet przysługujących radnemu nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie półtorakrotności kwoty

bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 966). Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość diet przysługujących radnemu w ciągu miesiąca, uwzględniając liczbę mieszkańców gminy, przy czym kwota wymieniona w ust. 6 oznacza maksymalną wysokość diet w gminach o największej liczbie mieszkańców (art. 25 ust. 7 ustawy o samorządzie gminnym). Przy ustalaniu wysokości diet radnych rada gminy jest zobligowana wziąć pod uwagę funkcje pełnione przez radnego (art. 25 ust. 8 ustawy o samorządzie gminnym).

Na mocy ww. rozporządzenia radnemu przysługują w ciągu miesiąca diety, których wysokość uzależniona jest od liczby mieszkańców danej gminy, tj.:

- 100% maksymalnej wysokości diety w gminach powyżej 100 tys. mieszkańców,
- 75% maksymalnej wysokości diety w gminach od 15 tys. do 100 tys. mieszkańców,
- 50% maksymalnej wysokości diety w gminach poniżej 15 tys. mieszkańców.

Z przepisów ustawy o samorządzie gminnym oraz z rozporządzenia wykonawczego wynika, że przy ustalaniu wysokości diet radnych gminy, rada ma obowiązek wzięcia pod uwagę, zarówno liczby mieszkańców danej gminy, a także funkcji pełnionych przez radnego, które związane są z nakładem jego pracy, przy sprawowanej funkcji. Ponadto wysokość diet określonych w rozporządzeniu nie może przekroczyć kwot procentowych wskazanych w § 3 rozporządzenia.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, dieta stanowi rekompensatę za utracone przez radnego zarobki, a zatem nie jest świadczeniem pracowniczym.

W § 1 przedmiotowej uchwały Rada ustaliła dietę dla Radnych w formie ryczałtu miesięcznego w następujących wysokościach: 1300 zł dla Przewodniczącego Rady, 800 zł dla Wiceprzewodniczącego Rady, 700 zł dla Przewodniczącego Komisji Stałych Rady oraz 500 zł dla Radnych. W § 2 uchwały wskazano, że diety obejmują ponoszone przez radnych koszty związane z pracą w radzie gminy oraz z wykonywaniem mandatu radnego i wypłacane są w stosunku miesięcznym. W § 3 uchwały ustalono, że wysokość wypłacanej diety zależy od obecności Radnego w danym miesiącu na sesjach i posiedzeniach Komisji Rady i ulega zmniejszeniu o 20% za każdorazową nieobecność poprzez potrącenie. Podstawą wysokości wyliczenia diet za dany miesiąc są podpisane listy obecności na sesji Rady i posiedzeniu komisji (§4 uchwały).

Pomimo, iż w treści uchwały wskazano przypadki potrąceń w stosunku do miesięcznej wypłaty diety, to jednak nie zmienia to faktu, iż nadal wypłata dokonywana jest w formie ryczałtu niezależnie od faktycznej obecności Radnych na Sesji bądź posiedzeniu Komisji. Świadczy o tym bowiem ustalenie wysokości diety bez względu na ilość zwołanych Sesji oraz posiedzeń Komisji. Należy podkreślić, iż zgodnie z przyjętym orzecznictwem sądów administracyjnych ustalona w stałej kwocie

dieta w formie ryczału miesięcznego traci charakter rekompensaty utraconego wynagrodzenia, niezależnego od kosztów związanych z pełnieniem funkcji (wyrok NSA z dnia 26 czerwca 2014 r. sygn. akt II OSK 406/14).

Warto również zaznaczyć, że podkreślany wielokrotnie charakter pracy radnego w organach jednostek samorządu terytorialnego, wiąże się zawsze z ponoszeniem przez zainteresowanych kosztów związanych z pełnieniem mandatu radnego, m.in. kosztów związanych z potrąceniem wynagrodzenia za pracę w czasie uczestnictwa w pracach organu rady np. sesji oraz komisji.

W związku z tym należy stwierdzić, że Rada wykonała wprawdzie ustawowy obowiązek przyznania diety radnym wynikający z art. 25 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, jednakże ustalenie wysokości diety dla radnych, Przewodniczącego i wiceprzewodniczącego rady jako stałego miesięcznego wynagrodzenia niezależnego od udziału w pracach organów gminy, powoduje, że określony ryczałt miesięczny traci charakter rekompensacyjny. W ocenie organu nadzoru dieta winna zostać określona w uchwale poprzez ustalenie konkretnej kwoty za udział w każdym odbytym posiedzeniu sesji czy też komisji, przy czym dieta nie może przekroczyć limitu określonego w ustawie i rozporządzeniu.

Analogiczne zastrzeżenia należy sformułować w stosunku do diet przyznanych sołtysom. W § 5 uchwały przyznano sołtysom zryczałtowaną miesięczną dietę w wysokości 250 zł, z jednoczesnym zmniejszeniem o 30 % w przypadku każdorazowej nieobecności.

Konkludując powyższy wywód należy uznać, iż ustalenie przez Radę diety dla radnych oraz sołtysów w formie ryczału miesięcznego, w ocenie organu nadzoru, stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały Nr XXIX/215/17 Rady Gminy Mińsk Mazowiecki z dnia 9 lutego 2017 r. w sprawie ustalenia diet przysługujących radnym Rady Gminy Mińsk Mazowiecki oraz sołtysom sołectw w Gminie Mińsk Mazowiecki.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Sipiera